

Köszöntő

Lassan átadja a stafétabotot az a generáció, amely a zalai múzeumügyet felépítette és sikeressé tette.

Horváth László Bakonyszentlászlón született, 1945. január 24-én. Általános és középiskolai tanulmányait Keszthelyen végezte. Már gimnazista korától, 1959 óta, a nyári szünidőben ásatásokon dolgozott, hogy megvalósítsa álmát, hiszen mindig is régész szeretett volna lenni. Érettségi után, 1963 nyaratól a keszthelyi Balatoni Múzeum ásatási munkavezetője, majd a megfelelő tanfolyam elvégzése után restaurátorra. Elhivatottságát mi sem bizonyítja jobban, minthogy sorban jelentek meg publikációi, melyek megadták a lehetőséget, hogy diploma nélkül segédmuzeológussá nevezzék ki.

A sors fintora, hogy többszöri próbálkozásra sem vették fel az ELTE Bölcsészettudományi Kar régészet szakára, s közben letöltötte a két év katonai idejét is. Szakmai eredményei azonban meghozták a továbblépés lehetőségét, a munka mellett végül egyéni levelezőként – miniszteri engedéllyel és saját költségén – szerzett diplomát, 1977-ben. Tanulmányai végzése közben, 1975-ben döntött úgy, hogy a nagykanizsai Thúry György Múzeum régésze lesz. Folyamatosan képezve magát 1983-ban védte meg doktori disszertációját, s a következő évben a nyugdíjba vonuló dr. Kerecsényi Edit helyett az intézmény igazgatója lett. Elsősorban őskoros régész, de kutatási területe ennél jóval szélesebb, a késő bronzkortól a római kor végéig terjedő időszak. Kutatói pályájának első felében leginkább a kelta kor emlékeivel foglalkozott, doktori dolgozatát is ebből a témából, a magyarszerdahelyi kelta és római temető feldolgozásából írta.

Sokat tett Nagykanizsa környékének megismeréséért, a múzeum első régészeként fő feladatának Dél-Zala terepbejárását, az addig ismeretlen terület kutatását tartotta elsődlegesnek. Azóta több mint 60 kisebb-nagyobb ásatást, leletmentést végzett a múzeum gyűjtőterületén. A korábban 7000 darabot számláló régészeti gyűjtemény mára meghaladja a 100.000-es nagyságrendet. Részt vett a kiemelkedő jelentőségű kis-balatoni (1979–1989) és Hahót

környéki (1987–1992) ásatásokon és 1999-től a napjainkban is folyó autópálya megelőző ásatások zalai szakaszának szakmai irányítója.

Az elmúlt években kinevelt egy fiatal szakembergárdát, akivel együtt a zalai múzeumügyben eddig egyedülálló nagyszabású feladat megoldásán dolgozik, s az autópálya feltáráson végzett megfeszítő munkája mellett továbbra is komoly tudományos teljesítményre képes.

A Thúry György Múzeum igazgatójaként a rendet, a kiegyensúlyozott munkát és a jó munkahelyi légkört igyekezett biztosítani a kis kollektíva számára.

Sok évtizedes múzeumi munkájának méltó eredménye a Thúry György Múzeum új állandó kiállításának megvalósítása. A kiállításon látható Horváth László életműve, ez a kötet pedig tükrözi azt a tiszteletet, szakmai elismerést, mely egész életében körülvette.

Hát igen, Horváth László 60 éves lett és hivatalosan nyugdíjba ment. De terve van és a szakmai munka folytatódik. A 60 év csak egy állomás, egy élet a múzeumügy szolgálatában, melynek Horváth László minden lépcsőfokát végigjárta. S mi kollégák várjuk a folytatást...

dr. Vándor László
megyei múzeumigazgató

